

ud i privat Hvre strax kunne faae en høiere Løn. Efter § 8 i Forslaget til Sætatens Lønningslov vil der indtræde en anden Forskjel. Den Godtgjørelse, som Underofficererne i Sætatens skulle betale for Qvarteer, er nemlig i § 8 bleven sat til 30 Rd. eller 60 Rd., alt efter som de faae et enkelt Huus eller et dobbelt Huus i Nyboder. Der er her en temmelig stor Forskjel i Disfavør af Sætatens i Forhold til Landetaten, idet der ifølge § 8 i Landetatens Lønningslov betales for det Qvarteer, som de faae, af Sergenter 30 Rd., af Overtsergenter 36 Rd. og af Stabssergenter 48 Rd. Saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, vil der kun være Tale om, at de høiere Classer af Underofficererne i Sætatens ville kunne faae et dobbelt Huus til 60 Rd., men hvis de faae et saadant, ville de, hvad enten de stilles i Klasse med Overtsergenter, de gamle saakaldte Commandeersergenter, eller med Stabssergenter, komme til at betale 12 eller 24 Rd. mere for Qvarteer, end hine vilde komme til at betale i Landetaten. — Der er fremdeles en lille Forskjel med Hensyn til Lønningerne for Intendanterne i Sætatens og i Landetaten, idet nemlig Overtintendanten og Intendanterne i Sætatens kun vilde kunne stige til den mellemste Gagesats, som er ansat for Intendanterne i Landetaten, men dette er maaskee begrundet i, at der ikke høves Brug for saamange Intendantter i Sætatens, og jeg skal saaledes ikke gaae nærmere ind derpaa. Jeg seer endvidere ikke Noget i Lovforslaget om, at Reserveintendantter og Underintendantter i Sætatens skulle have Ret til Orlovspege, hvad de have i Landetaten. — Endeligt er der i § 27 af Lønningsloven for Landetaten tilføjet en Bestemmelse om, at de Officerer, hvilke der er anvist Friholiger i Militairetatens Bygninger her i Kjøbenhavn, have at betale den ved Allerhøieste Resolution af 9de Juni 1819 bestemte Godtgjørelse derfor af 2 pCt. af deres Gage, medens der, skjøndt jeg har Grund til at antage, at det Samme er Meningen med Hensyn til dem, der faae Friholiger i Sætatens, ikke er fastsat Noget derom i det foreliggende Lovforslag. Jeg troer hermed at have berørt de væsentligste Uoverensstemmelser mellem Hærens Lønningslov og det foreliggende Lønningslov.

forslag, til hvilke der ikke synes at være nogen særlig Grund. — Endnu skal jeg med Hensyn til Lovforslagets § 13 tillade mig at henstille en lille Bemærkning. I denne § 13 er der omtalt, hvorledes Officierterne skulle lønnes, og der er da begyndt med den høieste Gage 1,400 Rd. og gaaes nedad til den laveste Gage 750 Rd.; men i Slutningen af samme Paragraph hedder det derefter, at der tillægges enhver af disse Embedsmænd Alderstillaeg, indtil de have opnaaet respective 950, 1,000 og indtil 1,600 Rd. Det forekommer mig, at man ogsaa her i Slutningsbestemmelsen burde have begyndt med den høieste Gagesats af 1,600 Rd. og endt med den mindste 950 Rd. Da den høitærede Minister ikke har gjort nogen Indvending imod at tage Lovforslagets § 5, saaledes som den nu er vedtagen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den, da det jo er et temmelig vanskeligt Punkt at afgjøre, hvorvidt man i Sætatens vil kunne være istand til at skaffe sig de Arbeidskræfter, som ere nødvendige ved Staten og Værsterne, for den Lønning, som der er fastsat. Jeg skal kun bemærke, at der ganske vist er givet et vist Spillerum, men jeg troer dog neppe, at man for den Gjennemsnitsløn, som er fastsat, vil være istand til i Længden at holde dygtige Haandværkere i Statens Tjeneste, men man vil let risikere, at de vilde forlade Søværnet og gaae over i privat Tjeneste. Det forekommer mig derimod, at den Lønning, som oprindeligt var fastsat i Regjeringens Forslag til de egentlige Haandværkere, ikke kunde siges at være sat for høit.

Marineministeren: Jeg tør vel antage, at det er det høie Thing bekendt, at dette Lovforslag er blevet vedtaget af Folkethinget efter Overtenskomst med Ministeren, saaledes at der fra min Side ikke vil blive reist Spørgsmaal om nogen Forandring i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. — Med Hensyn til hvad der er blevet ytret af det ærede 3de Medlem for 6te Kreds (Magius), skal jeg bemærke, at, naar de menige Løgsrullefolks Munderingsgodtgjørelse er sat noget høit, hvilket den, hvad jeg erkjender og ogsaa har udtalt i Folkethinget, virkelig er,